

Arrest

nr. 120 835 van 18 maart 2014
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Armeense nationaliteit te zijn, op 3 september 2013 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 24 juli 2013 tot weigering van de verlenging van de machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 februari 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 maart 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat F. HASOYAN verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De verzoekende partijen verklaren van Armeense nationaliteit te zijn en geboren te zijn op respectievelijk 19 oktober 1969 en 20 oktober 1993.

Op 13 mei 2011 dienden de verzoekende partijen een aanvraag in voor een machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Op 23 mei 2011 werd deze aanvraag ontvankelijk verklaard.

Op 12 juni 2012 werd de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet van 13 mei 2011 gegrond verklaard, waarna de verzoekende partijen in het bezit

werden gesteld van een bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister (BIVR) geldig tot 27 juni 2013.

Op 24 juli 2013, met kennisgeving op 6 augustus 2013, beslist de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris dat het BIVR niet langer mag verlengd worden. Dit is de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

“NAAM;

A., A. (...) (R.R.: (...))

geboren op (...)

K., M. (...) (R.R. (...))

Geboren op (...)

nationaliteit: Armenië

adres: (...)

Onder verwijzing naar de aanvraag bij onze diensten werd ingediend tot verlenging van de machtiging tot voorlopig verblijf voordien toegestaan in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingesteld door artikel 5 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, en in toepassing van artikel 13 van de wet van 16 december 1980, gewijzigd door artikel 12 van de wet van 15 september 2006, heb ik de eer u mee te delen dat, overeenkomstig artikel 10 van het Koninklijk Besluit van 17 mei 2007 (B.S. 31/05/2007), aan dit verzoek tot verblijfsverlenging geen gunstig gevolg kan worden gegeven.

Overwegende dat betrokkenen een aanvraag tot verblijfsmachtiging bij onze diensten heeft/hebben ingediend op basis van genoemd artikel 9ter op 13.05.2011. Dat dit verzoek door onze diensten op 12.06.2012 gegrond werd verklaard waarna betrokkenen in het bezit werden gesteld van een bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister geldig tot 27.06.2013, dit BIVR mag niet langer verlengd worden.

Reden(en) :

Overwegende dat evenwel de omstandigheden op grond waarvan de machtiging oorspronkelijk werd toegestaan niet langer bestaan, of dat deze zodanig zijn gewijzigd dat de machtiging niet langer nodig is (artikel 9 van het Koninklijk Besluit van 17 mei 2007 (B.S. 31/05/2007) tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980), waarbij werd nagegaan of de verandering van deze omstandigheden een voldoende ingrijpend en niet-voorbijgaand karakter heeft m,n. :

De arts-adviseur komt in zijn medisch verslag van 23.07.2013 (zie uitgebreid medisch verslag in gesloten omslag in bijlage) tot het besluit dat de aangehaalde medische elementen niet konden worden weerhouden.

Dat derhalve, gezien hoger gemaakte vaststellingen, het niet langer blijkt

1) dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of

2) dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

Bijgevolg is geen bewijs aanwezig dat een terugkeer naar haar land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).

Het bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister dat werd afgegeven aan betrokkenen dient door uw diensten te worden ingehouden.”

2. Over de ontvankelijkheid

De omvang van een beroep moet in de eerste plaats worden bepaald aan de hand van de inhoud en de bewoordingen van het inleidend verzoekschrift (RvS 27 januari 2004, nr. 127.436). In hun verzoekschrift stellen de verzoekende partijen: *“verzoekende partij heeft hierbij de eer een verzoekschrift ter indiening van een beroep tot nietigverklaring en een vordering tot schorsing over te maken (...) tegen de beslissing van 24/07/2013” en “op 24/07/2013 werd de verlenging van de A-kaart niet verder toegestaan door verwerende partij om redenen zoals uiteengezet in de bestreden beslissing. Voor het overige verwijzen verzoekers uitdrukkelijk naar de inhoud van de bestreden beslissing en het advies van de artsadviseur (stukken 1). Dat verzoekers derhalve tegen die beslissing een annulatieberoep en een verzoek tot schorsing wensen in te stellen en instellen.”*

Hoewel de verzoekende partijen in het beschikkend gedeelte van het verzoekschrift verzoeken “*het huidige beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren en bijgevolg de bestreden beslissing van de Dienst Vreemdelingenzaken dd. 24/07/2013, alsook de bijlagen 13 dd. 24/07/2013 te willen vernietigen*”, blijkt uit voorgaande bewoordingen duidelijk dat ze de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring vorderen van de beslissing van 24 juli 2013 tot weigering van verlenging van het BIVR en enkel deze beslissing als “*de bestreden beslissing*” beschouwen.

Het beroep is aldus beperkt tot een wettigheidstoetsing van de beslissing van 24 juli 2013 tot weigering van verlenging van het BIVR.

Ter terechtzitting hierop gewezen stellen verzoekers dat hun beroep enkel gericht is tegen de hierboven geciteerde bestreden beslissing.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een enig middel voeren de verzoekende partijen de schending aan van “*art. 9ter van de Wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied. Het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen: van artikel 10 en 11 Gecoördineerde Grondwet Schending van artikel 2 en 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden. ondertekend te Rome dd. 04.11.1950. goedgekeurd bij Wet van 13.05.1955: van de wet betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen (Wet 29 juli 1991) en schending van de beginselen van behoorlijk bestuur: Zorgvuldigheidsplicht: Schending van art. 25 van de Universele Verklaring van de rechten van de mens.*” Voorts menen zij dat er sprake is van machtsoverschrijding.

3.2. De verwerende partij antwoordt met betrekking tot het middel in haar nota:

“In een enig middel stelt verzoeker een schending voor van artikel 9ter van de vreemdelingenwet, van de artikelen 10 en van de Grondwet, van de artikelen 2 en 3 EVRM en van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van de zorgvuldigheidsplicht. Zij betogen dat onderzocht diende te worden of de behandelingen en opvolgingen op een adequate wijze beschikbaar en toegankelijk zijn in Armenië. Ze menen dat de situatie ongewijzigd is. Bij de beoordeling van de financiële toestand had rekening moeten gehouden worden met het systeem van sociale zekerheid. Volgens hen mocht de voorwaarde van een directe levensbedreiging niet gesteld worden.

De verwerende partij heeft de eer te antwoorden dat verzoekers d.d. 13 mei 2011 een aanvraag om machtiging tot verblijf indienden bij toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Op 1 juni 2012 stelde de ambtenaar-geneesheer zijn advies op dat onder meer luidt als volgt:

“(…) Uit een studie van deze documenten blijkt dat deze 18- jarige dame een incomplete dwarslesie heeft sinds 2003 na een tweede ingreep in Armenië voor haar scoillose/kyfose. Ze werd verscheidene malen opgevolgd voor doorligwonden en heeft een oppuntstelling gehad (mobilisatie en neurogeen blaasprobleem) in 2011. Ze is afhankelijk van derden voor dagelijkse verzorging.

Als behandeling neemt ze Duphalac, Glycerine suppo, Fero-grad, Urotainer, Oxybutynine en Lioresal.

Deze jongedame heeft in haar thuisland niet de juiste zorgen gekregen en is hierdoor bijkomend verlamd. Ze is recent herhaaldelijk en langdurig gehospitaliseerd geweest omwille van infecties en oppuntstellingen. Zowel de doorligwonden als de suprapubische sonde vereisen regelmatige medische opvolging en verzorging.

Op basis van de vermelde medisch gegevens kan worden afgeleid dat de betrokkene kan reizen mits aangepast vervoer, en nood heeft aan mantelzorg om medische redenen.

Uit het voorgelegd medisch dossier kan worden afgeleid dat de zieke op zodanige wijze aan een aandoening lijdt dat deze momenteel een reëel risico vormt voor het leven of de fysieke integriteit zodanig dat vanuit medisch oogpunt een terugkeer naar het herkomstland of land van verblijf voor de duur van 1 jaar niet aangewezen is. Na een jaar kan haar situatie opnieuw geëvalueerd worden. (…)

De ambtenaar-geneesheer adviseerde derhalve dat aangezien verzoekster in haar thuisland niet de juiste zorgen gekregen heeft, destijds herhaaldelijk en langdurig gehospitaliseerd is geweest omwille van infecties en oppuntstellingen en dat zowel de doorligwonden als de suprapubische sonde regelmatige medische opvolging en verzorging vereisen, haar medische toestand over een jaar opnieuw geëvalueerd diende te worden.

Dientengevolge werd de aanvraag om machtiging tot verblijf bij toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet d.d. 12 juni 2012 gegrond verklaard. Verzoekers werden in het bezit gesteld van een tijdelijke verblijfsvergunning op basis van de medische problemen van de dochter.

Na een jaar, op 23 juli 2013, stelde de ambtenaar-geneesheer zijn advies op dat onder meer luidt als volgt:

"(...) In dit dossier gaf ik eerder een advies (d.d. 01/06/2012) voor een verblijf van 1 jaar:

Voor dit advies baseer ik me op deze attesten die ons sinds het laatste advies werden bezorgd:

- Attesten die in het vorig advies werden besproken

- Attesten (d.d. 27/07/2012 en 27/09/2012) van dr. B. (...) huisarts, betreffende de vader die in goede gezondheidzorg u verkeren en de dochter verzorgt;

Attest (d.d. 29/05/2012) van dr. B. (...) waaruit blijkt dat betrokkene hulpbehoevend is:

Standaard medisch getuigschrift (d.d. 19/04/2013) ingevuld door dr. B. (...) waaruit blijkt dat betrokkene een incomplete dwarslesie heeft. Betrokkene is rolstoelgebonden en urine/faeces incontinent;

- Verslagen (d.d. 27/11/2012, 25/01/2013 en 27/03/2013) van consulten op urologie bij respectievelijk dr. D.R. (...) dr. V.C. (...) en dr. J. (...) waaruit blijkt dat betrokkene een suprapubische sonde heeft die om de 4 weken wordt vervangen.

Uit een studie van deze documenten blijkt dat deze 19-jarige dame een incomplete dwarslesie heeft waardoor ze rolstoelgebonden is. Ze heeft een suprapubische sonde die maandelijks wordt vervangen.

Betrokkene heeft inmiddels minder last van de doorligwonden.

situatie is gestabiliseerd. Dit is een duidelijke verbetering met het moment waarop de verblijfsmachtiging werd verleend. Bovendien zal verder blijken dat de nodige zorgen beschikbaar zijn in haar thuisland.

Op basis van de vermelde medische gegeven kan worden afgeleid dat de betrokkene kan reizen en geen nood heeft aan mantelzorg om medische redenen.

Beschikbaarheid van de zorgen en van de opvolging in Armenië. Er werd gebruik gemaakt van volgende bronnen (...)

Betreffende de zorgen die deze persoon nodig heeft. Uit (1) blijkt dat er artsen zijn die betrokkene kunnen opvolgen evenals thuiszorg en het nodige materiaal (...). Verder blijkt uit (2) dat er urologen zijn en mogelijkheden om te sonderen uit (3) en (4) blijkt dat baclofen (...) en andere medicijnen beschikbaar zijn.

(...) "

Op basis van artikel 13 van de Vreemdelingenwet en artikel 9 van het koninklijk besluit van 17 mei 2007, is de verwerende partij gemachtigd om na te gaan of verzoekers nog steeds voldoet aan de omstandigheden op basis waarvan voordien een machtiging tot voorlopig verblijf werd toegekend op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Uit het advies zoals supra geciteerd blijkt dat de ambtenaar-geneesheer op grondige wijze een evaluatie heeft gemaakt van de medische aandoeningen en tot de conclusie is gekomen dat verzoekster inmiddels minder last heeft van de doorligwonden en dat de situatie gestabiliseerd is. De ambtenaar-geneesheer stelde dat dit een duidelijke verbetering is in vergelijking met het moment waarop de verblijfsmachtiging werd verleend. Bovendien onderzocht de ambtenaar-geneesheer de toegankelijkheid en de beschikbaarheid van de zorgen die voor verzoekster nodig zijn. Zich beroepend op de specifieke bronnen, stelde hij vast dat er artsen aanwezig zijn die verzoekster kunnen opvolgen, dat er de aanwezigheid is van thuiszorg en van het nodige materiaal, dat er urologen zijn en mogelijkheden om te sonderen en tenslotte dat baclofen en andere medicijnen beschikbaar zijn.

In tegenstelling tot wat verzoekers beweren, maakte de ambtenaar-geneesheer wel degelijk een evaluatie van de evolutie van de aandoening die in een vorige aanvraag weerhouden werd. Eveneens werd er een zorgvuldig onderzoek gedaan naar de noodzakelijke behandelingen in het herkomstland, ook in tegenstelling tot wat verzoekers beweren.

Met betrekking tot het financiële aspect werd in het advies erop gewezen dat voor de aandoening waaraan verzoekster lijdt het pakket gezondheidzorg gratis is en dat de ouders van betrokkene nog toegang hebben op de arbeidsmarkt. Bovendien dienen de zorgen niet gratis te zijn opdat er geen schending van artikel 3 EVRM zou worden vastgesteld.

Verzoekers tonen niet aan dat de ambtenaar-geneesheer bepaalde elementen zou hebben veronachtzaamd bij het nemen van de bestreden beslissing.

Het enig middel is niet ernstig."

3.3. Verzoekers verwijten de bestreden beslissing onder meer dat deze ten onrechte stelt dat de omstandigheden zijn gewijzigd. Zij stellen dat de medische problematiek ongewijzigd is gebleven blijkens de medische stukken (pagina 3 verzoekschrift) en voeren de schending van artikel 9ter van de vreemdelingenwet en van de materiële motiveringsplicht aan.

Artikel 9ter van de vreemdelingenwet luidde op het ogenblik van de bestreden beslissing als volgt:

"§ 1. De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoonst overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke

integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De aanvraag moet per aangetekende brief worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en bevat het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België.

De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige en recente inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft.

Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift dat niet ouder is dan drie maanden voorafgaand aan de indiening van de aanvraag vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.

§ 1/1. De toekenning van een machtiging tot verblijf in het Rijk bedoeld in dit artikel kan worden geweigerd aan de vreemdeling die zich niet aanmeldt op de in de oproeping vastgestelde datum door de ambtenaar-geneesheer of de geneesheer aangewezen door de minister of zijn gemachtigde of de door de minister of zijn gemachtigde aangestelde deskundige en hiervoor ten laatste binnen de vijftien dagen na het verstrijken van deze datum geen geldige reden opgeeft

§ 2. Bij zijn aanvraag toont de vreemdeling zijn identiteit voorzien in § 1, eerste lid, aan door middel van een identiteitsdocument of een bewijselement dat voldoet aan volgende voorwaarden:

1° het bevat de volledige naam, de geboorteplaats en -datum en de nationaliteit van betrokkene;

2° het is uitgereikt door de bevoegde overheid overeenkomstig de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van internationaal privaatrecht of de internationale overeenkomsten betreffende dezelfde materie;

3° het laat toe een fysieke band vast te stellen tussen de titularis en de betrokkene;

4° het is niet opgesteld op basis van loutere verklaringen van de betrokkene.

De vreemdeling kan eveneens zijn identiteit aantonen door verschillende bewijselementen die, samen genomen, de constitutieve elementen van de identiteit bepaald in het eerste lid, 1°, bevatten op voorwaarde dat elk bewijselement minstens voldoet aan de voorwaarden voorzien in het eerste lid, 2° en 4°, en minstens één van de elementen voldoet aan de voorwaarde voorzien in het eerste lid, 3°.

De verplichting om zijn identiteit aan te tonen is niet van toepassing op de asielzoeker wiens asielaanvraag niet definitief werd afgewezen of die tegen deze beslissing een overeenkomstig artikel 20 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, toelaatbaar cassatieberoep heeft ingediend en dit tot op het ogenblik waarop een verwerpingsarrest inzake het toegelaten beroep is uitgesproken. De vreemdeling die van deze vrijstelling geniet, toont dit uitdrukkelijk aan in de aanvraag.

§ 3. De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk :

1° indien de vreemdeling zijn aanvraag niet indient per aangetekende brief bij de minister of zijn gemachtigde of wanneer de aanvraag niet het adres van de effectieve verblijfplaats in België bevat;

2° indien, in de aanvraag, de vreemdeling zijn identiteit niet aantoont op de wijze bepaald in § 2 of wanneer de aanvraag het bewijs voorzien in § 2, derde lid, niet bevat;

3° indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid;

4° indien de in §1, vijfde lid, vermelde ambtenaar-geneesheer of geneesheer aangewezen door de minister of zijn gemachtigde in een advies vaststelt dat de ziekte kennelijk niet beantwoordt aan een

ziekte zoals voorzien in §1, eerste lid, die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk;

5° in de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.

§ 4. De vreemdeling wordt uitgesloten van het voordeel van deze bepaling, wanneer de minister of zijn gemachtigde van oordeel is dat er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat de betrokkene handelingen gepleegd heeft bedoeld in artikel 55/4.

§ 5. De in § 1, vijfde lid, vermelde deskundigen worden benoemd door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad.

De Koning stelt de procedureregels vast bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad en bepaalt eveneens de wijze van bezoldiging van de in het eerste lid vermelde deskundigen.

§ 6. Artikel 458 van het Strafwetboek is van toepassing op de gemachtigde van de minister en de leden van zijn dienst, wat betreft de medische gegevens waarvan zij in de uitoefening van hun ambt kennis krijgen.

§7 De aanvraag om machtiging tot verblijf in het Rijk bedoeld in dit artikel, afgelegd door een vreemdeling die toegelaten of gemachtigd werd tot een verblijf van onbepaalde duur, wordt, wanneer zij nog in behandeling is bij de Dienst Vreemdelingenzaken ambtshalve zonder voorwerp verklaard, tenzij de vreemdeling, binnen een termijn van zestig dagen te rekenen vanaf het inwerkingtreden van deze bepaling of vanaf de overhandiging van de titel waaruit het onbepaald verblijf blijkt, bij een aangetekende brief aan de Dienst Vreemdelingenzaken, de voortzetting van de behandeling vraagt.”

De schending van de materiële motiveringsplicht verg in casu een onderzoek van de artikelen 9 en 10 van het koninklijk besluit van 17 mei 2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: het koninklijk besluit van 17 mei 2007) die luiden als volgt:

“Artikel 9.

De vreemdeling die gemachtigd werd tot beperkt verblijf op grond van artikel 9ter van de wet, wordt geacht niet meer te voldoen aan de aan zijn verblijf gestelde voorwaarden in de zin van artikel 13, § 3, 2°, van de wet, indien de omstandigheden op grond waarvan de machtiging werd verleend, niet langer bestaan, of zodanig zijn gewijzigd dat deze machtiging niet langer nodig is. Er dient hierbij te worden nagegaan of de verandering van deze omstandigheden een voldoende ingrijpend en niet-voorbijgaand karakter hebben.

Artikel 10.

Indien de minister of zijn gemachtigde, overeenkomstig artikel 13, § 5, van de wet, beslist om een einde te maken aan het verblijf van de vreemdeling die op basis van artikel 9ter van de wet gemachtigd is tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk, geeft hij hem een bevel om het grondgebied te verlaten. Het gemeentebestuur geeft van beide beslissingen kennis door afgifte van een document overeenkomstig het model van bijlage 13 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. De verblijfstitel wordt afgenomen.”

Op 13 mei 2011 wordt een aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet ingediend in functie van de tweede verzoekende partij, dochter van de eerste verzoekende partij, omwille van haar medische problematiek. Zij lijdt aan een incomplete dwarslaesie sinds een ingreep in Armenië voor scoilose/kyfose, is rolstoelafhankelijk en lijdt aan spasticiteit aan de onderste ledematen, heeft doorligwonden en een suprapubische sonde, ze wordt behandeld met medicatie en heeft nood aan regelmatige verzorging en opvolging.

Het advies van de ambtenaar-geneesheer van 1 juni 2012 luidt als volgt:

“Ik kom terug op uw vraag voor evaluatie van het medisch dossier voorgelegd door genoemde persoon in het kader van haar aanvraag om machtiging tot verblijf, bij onze diensten ingediend op 13.05.2011.

Hiervoor maak ik gebruik van de volgende bijgevoegde medische stukken:

- *Afschrift uit het elektronisch medisch dossier van een consultatie orthopedie (21/2/2011) bij dr. S. (...), waaruit blijkt dat betrokkene paraplegisch is en zal worden opgenomen voor een oppuntstelling van de wonden en spasticiteit;*
- *Verslag (d.d. 21.02/2011) van dr. S. (...)*
- *Medisch getuigschrift (d.d. 24/02/2011) ingevuld door dr. B. (...), huisarts, waaruit blijkt dat betrokkene ‘ernstige afwijkingen’ heeft t.h.v. de onderste ledematen;*
- *Medisch attest (d.d. 17/05/2011) van dr. L. (...), pneumoloog, waaruit blijkt dat betrokkene opgenomen werd in het Brugmann ziekenhuis;*
- *Attest (d.d. 23/05/2011) van dr. R. (...), geriater, waaruit blijkt dat betrokkene gehospitaliseerd werd vanaf 17/05/2011;*
- *Voorlopig hospitalisatieverslag (24/05 - 24/06/2011) op de Dienst Interne Geneeskunde omwille van infectie van de multipele wonden;*
- *Aanvraagformulier (d.d. 13/08/2011) voor een bloedname voorgeschreven door dr. V. (...);*
- *Verslag van een radiografisch onderzoek (22/08/2011) van de wervelzuil, bovenbeen, knie en enkel uitgevoerd door dr. B. (...) waaruit osteopenie en kyphose, scoliose en heupdysplasie blijken. Osteopeen botpatroon;*
- *Verslag van een consult (23/08/2011) bij de uroloog waaruit blijkt dat betrokkene urge incontinentie heeft evenals enuresis nocturna;*
- *Voorschrift voor thuisverpleging (d.d. 24/08/2011) van dr. R. (...);*
- *Verscheidene afschriften uit het elektronisch medisch dossier van een consult en opname (6/9/2011 en 28/09/2011) op Fysische Geneeskunde en Revalidatie bij dr. V. (...); van een urodynamisch onderzoek uitgevoerd door dr. P. (...);*
- *Medisch getuigschrift (d.d. 14/11/2011) ingevuld door dr. R. (...), fysische geneeskunde, waaruit blijkt dat betrokkene is opgenomen sinds 22/08/2011 ;*
- *Afschrift uit het elektronisch medisch dossier van een hospitalisatieverslag (28/9/2011 - 13/01/2012) voor de oppuntstelling van de neurogene blaasproblematiek met het plaatsen van een suprapubische sonde en de behandeling van wonden;*
- *Medische getuigschriften (d.d. 11/01/2012 en 22/03/2012) ingevuld door dr. Roels waaruit blijkt dat betrokkene nog steeds gehospitaliseerd is;*
- *Verslag van een consultatie (22/03/2012) bij dr. R. (...);*
- *Verslag van een functiemeting urologie bij dr. D.S. (...) met wissel van de suprapubische sonde;*
- *Medisch getuigschrift (d.d. 18/05/2012) van dr. B.A. (...).*

Uit een studie van deze documenten blijkt dat deze 18-jarige dame een incomplete dwarslesie heeft sinds 2003 na een tweede ingreep in Armenië voor haar scoliose/kyfose. Ze werd verscheidene malen opgevolgd voor doorligwonden en heeft een oppuntstelling gehad (mobilisatie en neurogeen blaasprobleem) in 2011. Ze is afhankelijk van derden voor dagelijkse verzorging.

Als behandeling neemt ze Duphalac, Glycerine suppo, Fero-grad, Urotainer, Oxybutynine en Lioresal.

Deze jongedame heeft in haar thuisland niet de juiste zorgen gekregen en is hierdoor bijkomend verlamd. Ze is recent herhaaldelijk en langdurig gehospitaliseerd geweest omwille van infecties en oppuntstellingen. Zowel de doorligwonden als de suprapubische sonde vereisen regelmatige medische opvolging en verzorging.

Op basis van de vermelde medische gegevens kan worden afgeleid dat de betrokkene kan reizen mits aangepast vervoer, en nood heeft aan mantelzorg om medische redenen.

Conclusie

Uit het voorgelegd medisch dossier kan worden afgeleid dat de zieke op zodanige wijze aan een aandoening lijdt dat deze momenteel een reëel risico vormt voor het leven of de fysieke integriteit zodanig dat vanuit medisch oogpunt een terugkeer naar het herkomstland of land van verblijf voor de duur van 1 jaar niet aangewezen is. Na een jaar kan haar situatie opnieuw geëvalueerd worden.”

Op 12 juni 2012 wordt deze aanvraag gegrond verklaard, waarna de verzoekende partijen voor een periode van 1 jaar, met als vervaldag 27 juni 2013, in het bezit worden gesteld van een bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister.

Op 24 juli 2013 echter weigert de verwerende partij het BIVR te verlengen. Dit is de bestreden beslissing, waarvan het determinerend motief erin bestaat dat de omstandigheden op grond waarvan de machtiging oorspronkelijk werd toegestaan niet langer bestaan of zodanig zijn gewijzigd dat de machtiging niet langer nodig is, nu de adviserend arts in zijn advies van 23 juli 2013, dat aan de

bestreden beslissing wordt toegevoegd, concludeerde dat de aangehaalde medische elementen niet konden worden weerhouden.

De verzoekende partijen voeren in hun verzoekschrift onder meer aan dat de medische problematiek van de tweede verzoekende partij ongewijzigd is gebleven terwijl de verwerende partij in deze zaak een andere stelling is toegedaan dan een jaar eerder, dat de behandelende artsen van de tweede verzoekende partij een totaal ander ziektebeeld/toestand beschrijven dan de ambtenaar-geneesheer in zijn verslag waarin zelfs gesteld wordt dat de medische toestand van de tweede verzoekende partij verbeterd zou zijn, hetgeen niet het geval is, dat uit de bijgebrachte medische stukken uitgaande van de behandelende artsen duidelijk blijkt dat er geen verbetering is van de medische situatie, zodat de stelling van de ambtenaar-geneesheer manifest onjuist is en strijdig met de medische attesten. Aldus dient te worden nagegaan of er een wijziging is in de medische problematiek en of er wordt verduidelijkt waarom de omstandigheden op grond waarvan de oorspronkelijke machtiging werd toegestaan niet langer bestaan of zodanig gewijzigd zijn dat de machtiging niet nodig is en dat het advies van de ambtenaar-geneesheer niet strookt met de voorgelegde medische informatie van de behandelende artsen.

Het bij de bestreden beslissing toegevoegde medisch advies van de ambtenaar-geneesheer van 23 juli 2013, waarop de bestreden beslissing is gebaseerd, luidt als volgt:

“Graag beantwoord ik uw vraag voor medische evaluatie van de gezondheidstoestand aangehaald door genoemde persoon in het kader van de verlenging van de machtiging tot verblijf.

In dit dossier gaf ik eerder een advies (d.d. 01/06/2012) voor een verblijf van 1 jaar.

Voor dit advies baseer ik me op de attesten die ons sinds het laatste advies werden bezorgd:

- Attesten die in het vorig advies werden besproken*
- Attesten (d.d. 27/07/2012 en 27/09/2012) van dr. B. (...), huisarts, betreffende de vader die in goede gezondheid zou verkeren en de dochter verzorgt;*
- Attest (d.d. 29/05/2012) van dr. B. (...) waaruit blijkt dat betrokkene hulpbehoevend is;*
- Standaard medisch getuigschrift (d.d. 18/04/2013) ingevuld door dr. B. (...) waaruit blijkt dat betrokkene een incomplete dwarslesie heeft. Betrokkene is rolstoelgebonden en urine/faeces incontinent;*
- Verslagen (d.d. 27/11/2012, 26/01/2013 en 27/03/2013) van consulten op urologie bij respectievelijk dr. D.R. (...), dr. V.C. (...) en dr. J. (...) waaruit blijkt dat betrokkene een suprapubische sonde heeft die om de 4 weken wordt vervangen,*

Uit een studie van deze documenten blijkt dat deze 19-jarige dame een incomplete dwarslesie heeft waardoor ze rolstoelgebonden is. Ze heeft een suprapubische sonde die maandelijks wordt vervangen. Betrokkene heeft inmiddels minder last van de doodligwonden. De situatie is gestabiliseerd. Dit is een duidelijke verbetering met het moment waarop de verblijfsmachtiging werd verleend. Bovendien zal verder blijken dat de nodige zorgen beschikbaar zijn in haar thuisland.

Op basis van de vermelde medische gegevens kan worden afgeleid dat de betrokkene kan reizen en geen nood heeft aan mantelzorg om medische redenen.

Beschikbaarheid van de zorgen en van de opvolging in Armenië

Er werd gebruik gemaakt van de volgende bronnen (deze informatie werd toegevoegd aan het administratief dossier van de betrokkene):

(1) Informatie afkomstig uit de MedCOI-databank van lokale artsen die in het land van herkomst werken en contractueel aangenomen werden door de Medische Adviesdienst van het Nederlandse Ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties van 10/07/2012 met het uniek kenmerknummer AM“2531-2012,*

(2) Informatie afkomstig uit de MedCOI-databank van lokale artsen die in het land van herkomst werken en contractueel aangenomen werden door de Medische Adviesdienst van het Nederlandse Ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties van 15/10/2012 met het uniek kenmerknummer AM-2631-2012.

{3} Medicatielijst <http://www.aid.arn/druqs.ohp?D^2&Iana~2>

(4) Medicatielijst <http://apps.who.int/Anedicinadocs/en/m/abstract/Js17079e/>

Betreffende de zorgen die deze persoon nodig heeft. Uit (1) blijkt dat er artsen zijn die betrokkene kunnen opvolgen evenals thuiszorg en het nodige materiaal (rolstoelen, antidecubitus matras). Verder blijkt uit (2) dat er urologen zijn en mogelijkheden om te sonderen.

Uit (3) en (4) blijkt dat baclofen (Baclosan®) en andere medicijnen beschikbaar zijn.

Toegankelijkheid van de zorgen en van de opvolging in Armenië

Een bepaald type gezondheidszorgen en zorgen voor welbepaalde aandoeningen wordt door de staat betaald. Daarnaast krijgen mensen die behoren tot bepaalde sociaal kwetsbare groepen een breder pakket van zorgen gratis. In de andere gevallen moeten de burgers zelf betalen voor zorgen. Er is geen

ziekteverzekering, de staatstussenkomsten inzake ziektezorg zijn automatisch van toepassing op alle Armeense burgers. Voor de aandoening waaraan de betrokkene lijdt is het pakket gezondheidszorg gratis.

Voor wat betreft de sociale zekerheid in Armenië stellen we vast dat er hulp is voor personen die als werkloos geregistreerd zijn. Dit zijn mensen die geen werk hebben, werk zoeken en ten minste 1 jaar gewerkt hebben. Zij krijgen een werkloosheidsuitkering gedurende maximaal 1 jaar. Deze mensen kunnen ook beroepsopleidingen volgen en worden begeleid naar een job.

Voor arme families is er een familiale sociale uitkering. De uitkering wordt aangepast aan de graad van armoede en de samenstelling van het gezin, Hoe moeilijker de situatie, hoe hoger de uitkering.

Bovendien kunnen we er van uitgaan dat de ouders van betrokkene, respectievelijk, 64 en 45 jaar oud, toegang hebben tot de arbeidsmarkt en op die manier mee kunnen instaan voor de mogelijke kosten die gepaard gaan met de hulp voor hun dochter.

Overigens lijkt het erg onwaarschijnlijk dat betrokkenen in Armenië “het land waar zij tenslotte geruime tijd leefden - geen familie, vrienden of kennissen meer zou hebben bij wie zij terecht zouden kunnen voor (tijdelijke) opvang en hulp bij het bekomen van de nodige zorgen aldaar en voor (tijdelijke) financiële hulp.

Verder dient vermeld te worden dat betrokken beroep kunnen doen op het REAB-programma van de International Organisation for Migration (IOM), De IOM wil de zelfstandigheid en integratie van mensen die terugkeren naar hun herkomstland verbeteren door ze te assisteren bij hun terugkeer en hun reïntegratie. Zo kunnen ze beschikken over microkredieten om hen te ondersteunen bij de opbouw van een nieuw leven.

Conclusie;

Uit het voorgelegd medisch dossier kan niet worden afgeleid dat de zieke op zodanige wijze aan een aandoening lijdt dat deze een ernstig risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit aangezien, de noodzakelijke medische zorgen beschikbaar en toegankelijk zijn in het herkomstland.

Derhalve is er vanuit medisch standpunt dan ook geen bezwaar tegen een terugkeer naar het herkomstland.

De betrokkene voldoet niet langer aan de voorwaarden voor een tijdelijke verblijfsmachtiging volgens art. 9 van het KB van 17 mei 2007 omdat de omstandigheden op grond waarvan de machtiging werd verleend niet langer bestaan of voldoende ingrijpend en met een niet-voorbijgaand karakter zijn gewijzigd.”

Aldus is er volgens de ambtenaar-geneesheer, gelet op alle door de verzoekende partijen aangebrachte medische elementen en attesten, op het moment van de bestreden beslissing sprake van een incomplete dwarslaesie waardoor de tweede verzoekende partij rolstoelgebonden is en van een suprapubische sonde die maandelijks wordt vervangen, en zou ze minder last hebben van doorligwonden, waarbij hij besluit dat de situatie is gestabiliseerd, hetgeen een duidelijke verbetering zou zijn met het moment waarop de machtiging tot verblijf werd verleend.

De verzoekende partij meent dat de medische problematiek nagenoeg ongewijzigd is gebleven en betwist de motieven van de bestreden beslissing inhoudelijk zodat zij de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

Volgens artikel 9 van het koninklijk besluit van 17 mei 2007, hierboven geciteerd, dient “te worden nagegaan of de verandering van deze omstandigheden een voldoende ingrijpend en niet-voorbijgaand karakter hebben.”

Uit de bestreden beslissing noch uit het advies van de ambtenaar-geneesheer blijkt op afdoende wijze dat werd nagegaan of er sprake is van veranderde omstandigheden of dat de omstandigheden op grond waarvan de machtiging tot verblijf werd verleend veranderd zijn met een voldoende ingrijpend en niet-voorbijgaand karakter. Er blijkt niet op ondubbelzinnige wijze uit de motieven dat een verbetering van de doorligwonden kan aanzien worden als een wijziging van de medische problemen. In elk geval kan uit de motieven van het advies van de arts van de verwerende partij niet worden afgeleid of de verandering “voldoende ingrijpend” is en niet-voorbijgaand. De arts van de verwerende partij stelt enkel dat er een stabilisatie is van de toestand en dat ze minder last heeft van doorligwonden. De gemaakte conclusie lijkt dan ook onvolledig, minstens kennelijk onredelijk.

Uit het medisch advies van 1 juni 2012 dat heeft geleid tot de machtiging tot verblijf bleek reeds dat de tweede verzoekende partij leed aan een incomplete dwarslaesie waardoor zij rolstoelgebonden is, dat zij een suprapubische sonde heeft en doorligwonden heeft, waarvoor zij medicamenteus behandeld wordt en waarvoor regelmatige verzorging en opvolging noodzakelijk zijn. Uit het laatste advies van de

ambtenaar-geneesheer van 23 juli 2013 blijkt dat de ambtenaar-geneesheer bevestigt dat de tweede verzoekende partij lijdt aan een incomplete dwarslaesie waardoor zij rolstoelgebonden is, dat zij een suprapubische sonde heeft die maandelijks wordt vervangen en dat zij minder last heeft van doorligwonden, waaruit de ambtenaar-geneesheer concludeert dat de situatie gestabiliseerd is.

De loutere vaststelling dat “*de situatie is gestabiliseerd*” wijst op het eerste gezicht niet op veranderde omstandigheden die voldoende ingrijpend zijn.

Uit het voorgaande blijkt niet op ondubbelzinnige wijze dat er sprake is van een verandering van omstandigheden met een voldoende ingrijpend en niet-voorbijgaand karakter, nu het medisch attest van 23 juli 2013 slechts bevestigt dat de verzoekende partij lijdt aan een incompletie dwarslaesie waardoor zij rolstoelgebonden is, een suprapubische sonde heeft die maandelijks moet worden vervangen en dat zij – hoewel ze er minder last van zou hebben – lijdt aan doorligwonden, hetgeen reeds werd vastgesteld in het medisch attest van 1 juni 2012.

De redenering van de verwerende partij kan niet gevolgd worden, nu het vaststellen van de “stabilisatie” van de aandoeningen slechts een bevestiging is van hetgeen reeds eerder werd vastgesteld. De Raad kan uit dergelijke motivering niet afleiden welke omstandigheden veranderd zijn op een voldoende ingrijpende en niet-voorbijgaande wijze.

Voorts maakt de ambtenaar-geneesheer in zijn advies waarop de verwerende partij haar beslissing heeft gebaseerd niet aannemelijk waarop hij zich baseert om te stellen dat de tweede verzoekende partij “*inmiddels minder last (heeft) van de doorligwonden*”. Dit blijkt geenszins uit de door de verzoekende partijen voorgelegde medische attesten waarnaar de ambtenaar-geneesheer in zijn advies uitdrukkelijk verwijst. Integendeel, in het standaard medisch getuigschrift van 19 april 2013 vermeldt dr. B. onder de medische voorgeschiedenis onder meer deze doorligwonden en antwoordt hij, gevraagd naar de gevolgen en mogelijke complicaties indien de behandeling zou worden stopgezet, onder meer “*recidief decubitus wondes met zeer moeilijke genezing*” en blijkt voorts dat er dagelijks verpleging en medicatie vereist is. In de medische attesten van dr. J., dr. V.C. en dr. D.R. van respectievelijk 27 maart 2013, 25 januari 2013 en 27 november 2012 die werden opgesteld naar aanleiding van de periodieke vervangingen van de suprapubische sonde wordt telkens vermeld “*doorligwonden sinds zeven jaar*”. Gelet op deze elementen kan niet begrepen worden waarop de ambtenaar-geneesheer zich steunt om te stellen: “*betrokkene heeft inmiddels minder last van de doorligwonden*”. In zoverre hij bedoelt dat deze genezen zouden zijn, vindt dit geen steun in de recente medische informatie en blijkt evenmin waarop deze steunt om te concluderen dat de medische toestand voldoende ingrijpend is veranderd. Minstens lijkt de motivering dubbelzinnig.

De verzoekende partij maakt een schending van de motiveringsplicht aannemelijk. Dit onderdeel van het middel is gegrond.

Aangezien de eventuele gegrondheid van de overige onderdelen van het middel niet tot een ruimere vernietiging kan leiden dienen deze niet te worden onderzocht (RvS 18 december 1990, nr. 36.050; RvS 24 oktober 2002, nr. 111.881).

4. Korte debatten

De verzoekende partijen hebben een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 24 juli 2013 tot weigering van de verlenging van de machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien maart tweeduizend veertien door:

mevr. M. BEELEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. BEELEN